

La 2 iulie 2010, secțiunea a patra a Curții Europene a Drepturilor Omului, a făcut publică decizia de admisibilitate adoptată în unanimitate privind cererile Căldare și alți 42 c. Moldovei și Rusiei, Catan și alți 27 c. Moldovei și Rusiei

Извините, этот текст доступен только в "[Румынский](#)" и "[Американский Английский](#)". For the sake of viewer convenience, the content is shown below in this site default language. You may click one of the links to switch the site language to another available language.

La ședința din 15 iunie 2010, secțiunea a patra a Curții Europene a Drepturilor Omului a pronunțat în unanimitate decizia de admisibilitate pe cauzele Căldare și alți 42 c. Moldovei și Rusiei (cererea nr. 8252/05), Catan și alți 27 c. Moldovei și Rusiei (cererea nr. 43370/04) și

Cervaschi și alți 98 c. Moldovei și Rusiei (cererea nr. 18454/06). Decizia respectivă a fost făcută publică pentru reprezentanții reclamanților la 2 iulie 2010.

Reclamanții pe aceste trei cauze sunt 170 cetățeni ai

Republicii Moldova care locuiesc în „Republica Moldovenească Nistreană” (RMN). Fiecare cerere se referă la o școală distinctă cu predarea în limba română cu grafia latină și a fost depusă de către un grup de părinți, copii și profesori. Reclamanții au reclamat în fața Curții Europene că continuă să fie intimidați de autoritățile RMN pentru dorința lor de a continua predarea în școli în limba română cu grafia latină potrivit curriculum-ului aprobat de Ministerul Educației al Republicii Moldova.

În fața Curții reclamanții au invocat în special, violarea dreptului de a nu fi discriminat, în baza Art.14 al CEDO luat separat și împreună cu dreptul la respectarea vieții private și familiale, conform Art.8 al CEDO pentru interdicția impusă de RMN moldovenilor din regiune să studieze, să vorbească și să transmită cultura (limba, grafia și tradițiile) moldovenească urmașilor, și art. 2 al Protocolului nr. 1 la CEDO privind negarea dreptului la instruire în limba română cu grafie latină.

Analizând subiectul epuizării căilor de recurs interne Curtea a decis că reclamanții nu pot sesiza organele competente ale Federației Ruse, din motiv că aceasta nu î-și recunoaște jurisdicția asupra acestui teritoriu. Curtea consideră că nu are nici o relevanță adresarea către organele competente ale Republicii Moldova, deoarece chiar dacă ar exista o hotărîre judecătorească este puțin probabil ca ea să fie executată pe teritoriul regiunii transnistrene. Analizând situația adresării către organele instituite și existente în regiunea transnistreană Curtea consideră că nu are nici o dovadă că o cale de atac în fața acestor instanțe ar fi eficientă, atîta timp cît măsurile în privința reclamanților au fost luate de autoritățile rmn în vederea asigurării respectării “legislației” rmn.

Curtea, examinînd subiectele privind violarea articolului 8, articolului 2 Protocol adițional la Convenție precum și aceste ambele articole în conjuncție cu articolul 14 al Convenției,

consideră că plângerea în temeiul acestor articole ridică probleme grave de fapt și de drept, astfel încât determinarea lor va avea loc odată cu examinarea în fond a cauzei.

Ținând cont de cele constatate, Curtea în unanimitate a decis admisibilitatea articolelor 8, articolului 2 Protocol adițional la Convenție precum și aceste ambele articole în conjuncție cu articolul 14 al Convenției, rezervând examinarea meritelor cauzei o dată ulterioară.

Curtea a acordat reclamanților termen pînă la 20 septembrie 2010, pentru pregătirea oricăror observații suplimentare, precum și prezentarea datelor privind satisfacția echitabilă.

În fața Curții, inclusiv la audierile publice reclamanții au fost reprezentăți de către Ion Manole, Alexandru Postica și Doina Ioana Străisteanu, juriști, avocați care activează în cadrul Asociației "Promo-LEX".

Notă: pentru informații suplimentare contactați Departamentul Juridic Promo-LEX, Alexandru Postica, tel. 211622.